

Gottlob Friedrich Seligmann

Virum vere Bonum in ... Viro Dn. Henrico Rudolpho Redekero, ICto ... quos vivere dignus erat, e terris in coelos evector, 18. Febr. Anno 1681. utpote Parentali, die, In Solenni Lugentium Panegyri publice delineatum

Rostochii: Richelius, 1681

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77681074X>

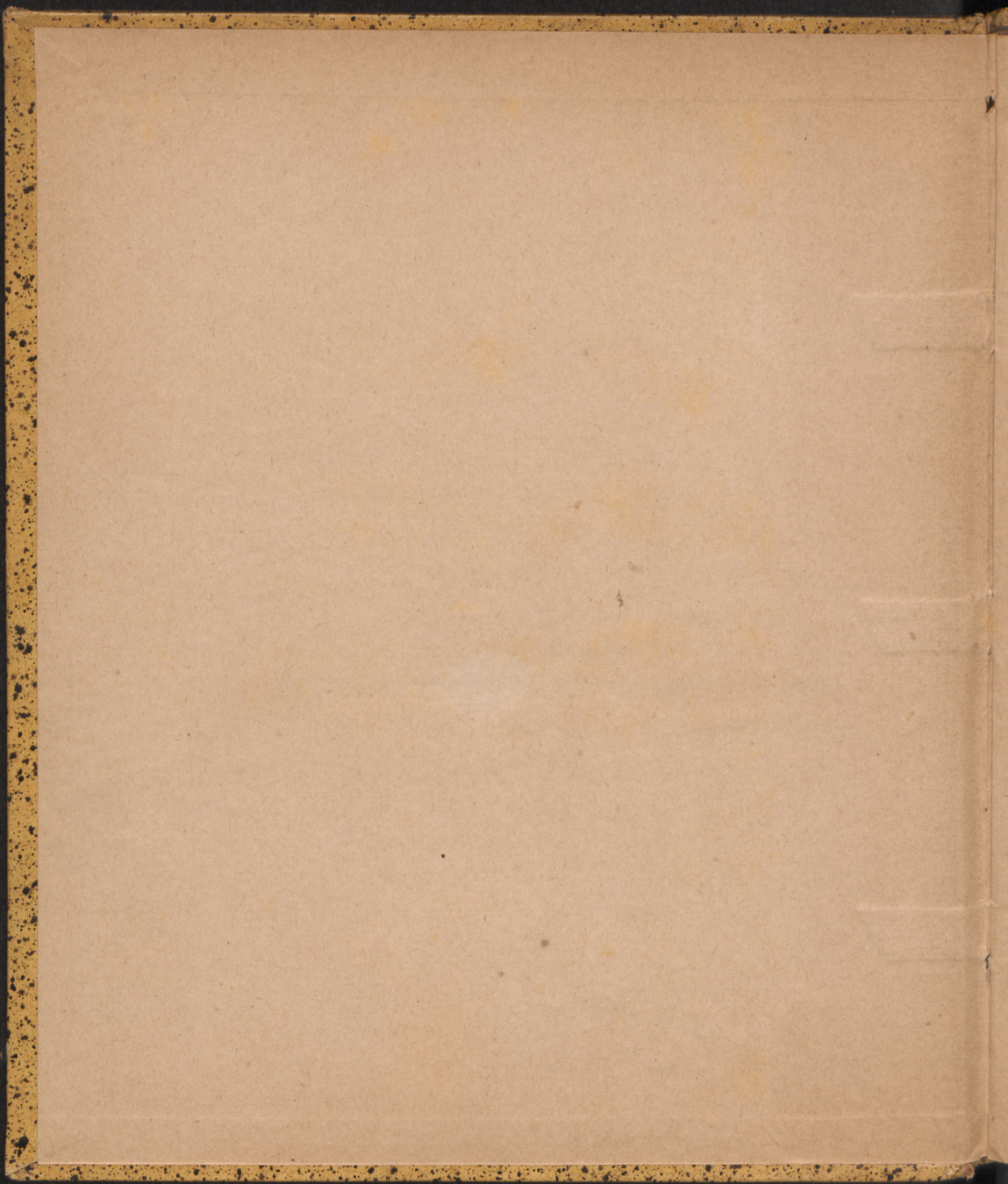
Druck Freier Zugang

Seligmann, G. F.
in
H. R. Redeker.
Rost. 1681. /B

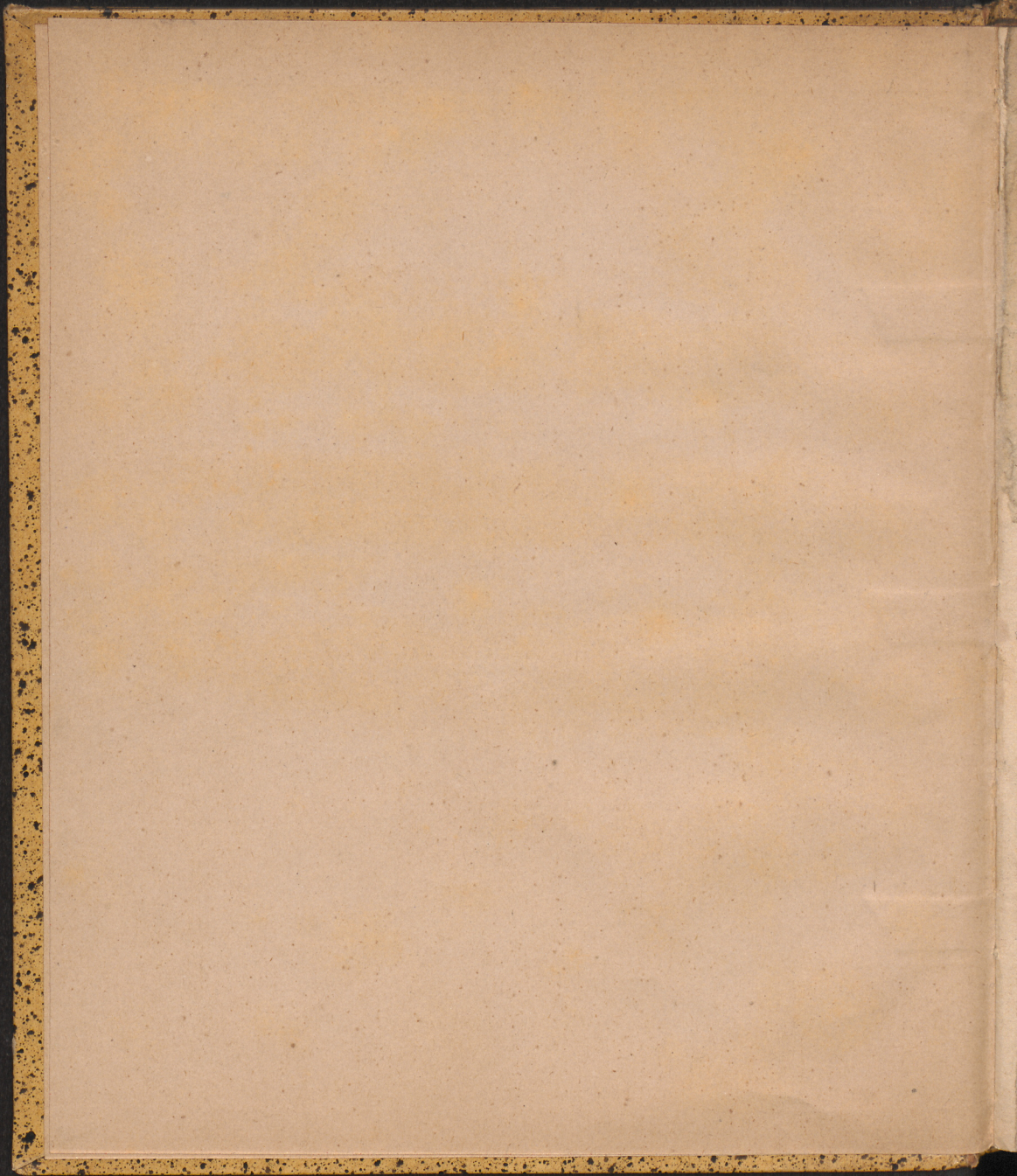

VIRUM verè **BONUM**

in

Magnifico, Nobilissimo atq; Excellentissimo
VIRO,

DN. HENRICO RUDOLPHO REDEKERO,

Jcto Contaminatiss. & in Almâ Rostochiensis Antecessore Celeberr. Serenissimi Principis Mecklemburgici Consiliario intimo & Consistorii Ducalis Assessore gravissimo meritissimoqve,

ante annos, quos vivere dignus
erat, è terris in cœlos everso,

18. Febr. ANNO 1681.

utpote PARENTALI, die,

In Solenni LUGENTIUM Panegyri
publicè delineatum.

Nunc
Nobilissimæ
REDEKERORUM
FAMILIÆ,

atque IIS,
quos PROPINQVITATIS nexus
Eidem maximè devinxit,
Personis undiqvaqve eminentibus,
observanter decenterqve
dicat

Gottlob Friedrich Seligmann /
P. P.

ROSTOCHII,
Typis JACOBI RICHELII, Senat. Typogr.

Q. F. B. T!

Præmissis præmittendis.

AUDITORES HONORATISSIMI.

Hone verò in conspectum prodire vestrum, deqve Viro loqui aulam, ob excellentissima merita dignitate magnò, virtute maximò? Dum tristes Vos & ad frequentatum pridè luctum consternatos hodièq; conspicio, extra dolorem quasi positus silentia nunc rumpere & balbutiei meæ prodere imbecillitatem egone haud erubescam? Dissvadent argutiæ, hujus aliàs cathedræ dulcedines, quoties concionem vivæ voces Vestræ postulant. Absterret Be-

A 2

atil-

atissimus N., honoribus eò dignior, quo
minus iis quidquã debuit: quos gessit,
non, ut ornaretur, sed ut ornaret. Re-
trahit dictionis tenuitas in ipso limine
confestim timorem incutiens ac vere-
cundiam. Subit animum temerarius
fatis conatus Scriptoris pauperculi, qui,
partem immortalis Argenidis operi af-
suendo exemptum cetera infelicitatis
terrenæ insultibus infelicem reddidit
Barclajum. Parùm abest, quin & abs
me credam indiferto in Disertissimum
peccari, quod ultra laudes omnes eve-
ctum laudare tanto coram confesso sus-
ceperim. Nostis, Auditores, abs com-
mendabili Oratore gloriæ sempiternæ
commendari Ciceronem; abs Pictore
ex opere celebritatem nacturo pingi A-
lexandrum voluisse. Tametsi verò eâ
erat modestia Magnificus Redekerus,
utin vires hasce, si præsens esset, non sit
inqui-

inquisiturus tam rigidè: vos tamen ut
verear, vel hoc solum urget, quod haud
quatenquam fugiat, quanta tantis sint
danda virtutibus. Ignoscite fluctuan-
ti menti fatentiqve candidè; quam dif-
ficultates facilè abripiunt, media eva-
dendi vix reducunt in viam. Ipsi cer-
nitis, haud vanò eam metu adfici, &
paratam licet, dum huc progredi me
passa est, ad solvendū Redekero ultimū
pietatis officiū, meritò tamen infantiaē
suæ consciam intra has angustias hæsi-
tare. Sed, redit ad se, vultum vestrum
contemplata. Spirant oculi favorem;
Ora pollicentur silentium. Promit-
tunt attentionem aures; Adeò Vobis
placere Redekerum hâc benevolentia
ostenditis, ut nec infacundus displicere
Orator possit: Adeò efficaci me instru-
itis fiducia, ut si nihil præter Redekeri
saltim historiam enarravero, de Vestra

-170m

A 4

nunc

nūc gratia desperem nullus. Expectetis
igitur Vitam Magni Viri; At sub qverelis
percipiatis, sub suspiriis audiatis **BONO
PUBLICO EREPTUM**. Tota Rede-
keri indoleserat, **BONUM** esse. Sæpè
ipse quæsiuit, cui faceret benè. Justi-
tia, vita; |beneficentia vita Redekeri.
Compendium ejus: Vixit, egit, pro-
fuit; hæcquæ omnia penè in compen-
dio, acerbioribus inde gemitibus profe-
quenda. Quam ob rem **BONUM** Te
prædicabo Beatissime, bonique publi-
ci **Damnô** tam subitò Te excessisse, ju-
bente veritate, asseram. Hôc titulo, si
adesse, vel ipsa Tibi mea oratio arride-
ret, quem solum, Boni publici amantif-
simus, omni absq; Ambitione, ambiisti.
Hoc titulo nec Vobis, Meccœnates Ma-
ximi, Patroni Optimi, ingrata fuerint,
quæcunqve attulero; Vobis, quos sibi
Bonū publicum tot tantisque jamjam
meri-

meritis vindicat. Scio quippe ea de-
mum absque tædio adverti, quibus aliàs
curarum moles absque tædio incum-
bit. Tu autem florentissima floren-
tioris ætatis corona in desideratissimo,
eheu! Præceptore Tuo mecum cupi-
dissima spectabis, quæ politurus Te
sibiq; similem perfecturus, cum deside-
ratum amplecti posses, intenderit. Sic
quereris ipsum ferventius, sic curatius
ad metam, spe Bonorum Tibi præfi-
xam, eniteris.

Revertatur ergo in mentem, velut
in orbem, prim^o seculi hujus quadrans,
resplendescat in illò 14. Septembris dies,
Nostro natalis: exhibeat se Patria Os-
nabrugum, pacis dein, cui nuperam
rursus superstructam novimus, una
cum Monasterio, officina. Proh! quanta
simul tribus fermè verbis complexus
sum. Vigessimum quintum hóc secu-

lō annum varia insignire voluerunt. Hinc urbium incendia atqve expugnationes, illinc præueniens sicariorum unctis insidias struentium vindicta. Mox quidem Reformationes Academiarum, Regum festa coronalia, at & dispartitiones celsissimorum siderum Philippi Julii, Stetini Ducis; Joachimi Sigismundi & Joachimi Ernesti, Brandenburgi Marchionum; Jacobi Britannia Regis; Mauriti Naffovii, Principis Auriaci, Friderici Saxoniae Ducis; qvin & Eitel Friderici Cardinalis & Episcopi Osna-brugensis. E medio autem coelo Remi Jcti amissum splendorem conqvesta est Norimbergensis Respubl. Atqve hæc antecessere partim, partim subsecuta sunt Septembrem; Qvem ipsum, quæ arctum videre tempus permisit, Diariorum notavit haud ullum. Sic inter media quasi mala, bonis non

adeò

adeò multis intercedentibus, BONUM
nasci oportuit. Dat aliàs Autumno
principium September. Autumni laus
præcipua, augmenta frugum, quæ nomen
debet. Dubitesne verò à BONO,
inter fruges nato, fruges semper sperare,
semper decerpere licere? Aranearum,
est suum tantum laborare in usum, ha-
rumq; objecerat aliqua vermi serico,
quod aliis modo natus deprehendatur.
Sed benè pro Serici Patre Apologus re-
spondet: An nescis bonum esse diffusi-
vum sui ad aliorum transire utilitatem?
quisquis sibi tantum natus est, orbi inuti-
lis est. Aliis apes laborant bovesque, aliis
velleræ oves gerunt, poma arbores: vilis
est, qui sibi tantum servit. Scilicet, vi-
dentur Althææ similes BONI, reddentes
pingvius solum quodvis, in quò serun-
tur. Nil venenati morsus obliunt homi-
ni, eorum consiliis nixo. Morbis ani-

B

mi

mi caret, quisquis Bonis obsequitur.
Triplex in uno Trismegistô Bonum an-
tiqvi laudant. Sacerdotis, Philosophi,
Regis. Æqualitatem hæc diversa, quan-
doque penè aduersa, in uno reperisse,
mirere magis; quàm in Cupressô, eâ-
dem surgentes menurâ ramos. Inte-
rim cui ipsum nascendi tempus æquas
voluit diei adsignare & noctis horas, exi-
miam non rarò in talibus felicitatem ex-
periri solet. Quamquam enim in ani-
mum nihil superiora, aliqua tamen in
corpus possunt; cuius temperamen-
tum illius mores, ingeniorum exercitia,
nonnunquam seqvi animadvertimus.
Gratulare idcirco Tibi de anni 25. æqui-
noctio, Osnabrugum; quod Redeke-
ro Bonitatis laude Incluto primitias de-
disselucis, æqua æquo animo organa tri-
buisse censetur. Seculum tùm efflu-
xerat ab infausto tumultu, quo seculi
im B supe-

superioris 25to annô civium Te, Senatus ac Canonorum dissidia turba-
verant. Nec nunc erat adeò speranda,
qvies, Potentiorum mentibus ad bella
undiquaque magis atque magis exarde-
scentibus: Sentiebas Episcopi, cujus
jam meminimus, mortem. Pòst, Da-
nos hostes ante portas, imò victores in-
tra portas, Wartenbergium Tuum eji-
centes, cernebas. Abs Svecis denique
magno indispicbaris pretio, qvò mi-
nus devastarere. Inter hæc en DEI
benignitatem summam! Tui meminit
Tutor Amicusq; summus. Tales intra
Te prodire jussit, in qvibus tranquillæ
æqvitatibonitasomen, tum nō statim
perspectū, postea satis declaratū, mon-
stravit; Omen, æqvitatum pacis abs
Tuis qvoq; conclavibus universæ Ger-
maniæ, penè dixerim Europæ, expe-
ctandarum. Equidem Majorum suave

munod

B 2

luce

luce non adeò conspicuus Nostro Ge-
nitor contigit. Nomine CHRISTOPHORI
gavifus est, conjugemq; habuit CATHARI-
NAM LANDWERSIAM. Utrosq;ve tamen
bonos novimus & honestæ vitæ. Esto
autem felicitatis humanæ pars non infi-
ma & Majorum fulgere, ut propriâ lau-
de. In gentem nihilominus ac magnum
verè eum dixisse meritoq;ve videbor, qui
destitutus ceteris, suæ unius virtuti de-
bet, quidquid fastigii & caritatis ade-
ptus fuerit. Nitorem non sumit aliun-
de; sibi met circumfundit primus; quò
pariter se & posteritatem illustret. Cre-
diderim vero facilius acceptam amplifi-
cari gloriam, quàm magnitudinem ac-
quiri, quàm nullam habeas. Sunt pro-
in & Tua hæc Encomia, Beatissime Re-
dekere, quod industriâ singulari per ru-
peris tenebras, in quibus natus; ipsisq;ve
progenerantibus gloriam, bonus filius
bonum

bonum præmiū, progeneraveris. Non
exiguo sudore Tibi labor iste constitit.
Verūm ita constitit, ut omne, aliis gra-
vissimum levissimum, Tibi æqvè ac sva-
vissimum existeret. Qv̄i enim quid-
quam duri aut adversi eum angeret, licet
tangeret, cui cœlitus adplaudit, per
qvem ruunt, stantq̄ve cœpta atq̄ve facta
nostra omnia? Obnubilabant patriam,
cum nascereris, tenebrarum tristia. Fla-
grabat superstitione in ceremoniis: idolo-
mania in cultu, error in dogmate, ty-
rannis in politia. Sed augustior septi-
mus à nativitate annus. Abs Svecis an-
tea affectum nunc refectum Osnabru-
gum; qvò, datò in Gustavò, Gustavi
Regis filio, Episcopò ad lucem æternæ
veritatis reduxere. O beatissimum, in
terris fulgorem, à qvo pendet is, qvem
in cœlis expectamus! O expectatissi-
mum Tibi, Beatissime; qvò Tuo animo

ut ad beata gaudia ita ad Scientias quoque
janua ostensa est. Existimamus, nec
immerito, providentiæ beneficium,
cum Bonis in hanc vitam & ad meliora
indies emergentibus ingressus datur.
Quoties namque PROMOTA MORTALIUM
bona BENIGNE CUPIT DEUS. TALES IN
TERRAS DISPENSAT QVOQUE, QUI OMNIUM
OPTIME DESTINATA PERFICIANT. QVOS
dum molitur natura ac fingit, de suis
propemodum, quidquid rarum est,
confert thesauris. At latitarent hi abdi-
ti, nisi exponendis iis atque explican-
dis statuta scholæ forent; Scholæ, Ec-
clesiæ atque Reip. seminaria. Dabitis
hic veniam Auditores in Caroli M. lau-
des brevissimis evaganti. Tanti Hero-
is auspiciis factum est, ut Italia, Gallia,
Germaniaque terrarum Magistra ve-
nerabilis, Musa coelestis & Camœ-
na legatorum (ut de Chartagine re-
fert

fert Svidas) adpellari queat. Tantum
Imperatorē non pudicum est, Nobiliū
æq̄ve ac ignobilium puerorum profe-
ctus explorare; hosq̄ve præferre illis,
quod majorem literis impendissent o-
peram. Tanto etiam Augusto sua &
Minervia & Minervalia Osnabrugum
debet. quī possemus, Bono Nostro quæ
evenere bona dum evolvimus, tanti
Principis dememinisse? PROMOTI IM-
PERII MONUMENTUM Mazarin^o jam mo-
ribundus, i. e. Collegium quoddam suis
extractum sumtib^o, extare voluit. Cre-
dite, primum ferè Osnabrugo ad lucem
reverso felicitatis specimen in Schola
quoq; repurgatâ adparuisse: Ipsi Rede-
kero è delineatione istinc prima pictu-
ræ ultimæ pependisse perfectionem.
Cochlides narrat Plinius è glebis erutas
in Arabia; si melle excoquantur, sordi-
bus expurgatas enitescere, Cochlides
corda

corda dixerim, mel purgans ista melli-
fluam Præceptorum vocem: Felix,
quem fata in hoc meliora manent, ac
Ludovici Gallorum XIII. fuere, qui va-
nis se delusum crepundiis queritur, &
pro crimine habitum, si quis res serias
ludis miscuisset. Noster fidelitatem
Præceptorum deprædicavit, ipsum eru-
ditionis fastigium eandem demonstra-
vit. Patriæ autē per Ann. quatuordecim
sedulus inhæsit Scholæ, utq; , quæ semel
hausta firmiter menti impresserat, alio-
rū assensu confirmaret, consecravit an-
num Hannoveranæ. In nimiam labe-
remur prolixitatem, si & hujus molire-
mur præconia. Rostochium nos vocat;
quod in matriculâ legere Redekerum
ad omnia præparatum Anno Seculi 47.
gavifum est. Disputent de nominis Ro-
stochiensis origine, quibus variarū con-
jecturarū congeries absq; nauseâ grata
est.

16700

est. Rosetum fuit Rostochium Rede-
kero; i. e. dulce Asylum atqve tutum,
Receptaculum. Tot pene Academiae
in Imperio, quot Principum Familiae ac
Aulae numerantur. Patebant igitur aliae
quoque viae ad eminentia honorum cul-
mina. Sed Providentiam Dei Tui Bo-
ni, Bone, hic agnoscis, laudasq; singula-
rem. Imò habuisti, cur laudares. Per
annum audieras tresque menses Ma-
gnum SCHNOBELIUM, cum publicè FIDE-
JUSSORES exhiberes ac defenderes. Hi
Bonum jam Te ostendebant, hi spon-
debant Bonitatis Tuæ incrementum,
eò successu, ut Magnus COTHMAN-
NUS Filio suo Ernesto contubernalem
Te adscisceret. Nimirum, quo viveres
aliis, quoad viveres, ne primis quidem
Academicorum studiorum annis Tibi
vivere potuisti. Acceptum; decus tri-
buere Rostochio debebas; Juventutis

C

ergò

ergò tùm Decus prima cura Tua. Utinam post biennium non defloruisset flos amœnissimus ! alendo ac fovendo fecisses in quibus vis Tibi simillimum. Verum enim verò subsistendum (ita loqueris ipse, lineas vitæ ducens) in providentiâ divinâ tuis conatibus fuit. O quàm delectat mentem hæc confessio ! Tuæ virtuti nihil ; omnia dirigenti DEO adscribis. Sinistris fatis animum opponis immotum ; semper idem, ut alius licet adpareat DEUS, eâdem tamen rursus ab ipso facie mox respiciaris. Succurrit hõc locõ Viri cujusdam devoti pia meditatio, qui, cogita, inquit, Filiorũ nos modestiâ delectari, ipsosqve disciplina tristiori contineri. Idem Tibi de DEO liqueat : Bonum Virum in delictiis non habet, experitur, indurat, sibi illum præparat. Ita Tu, Redekere optime, ut Bonus evaderes, per mala bonis

nis

nis mixta ad excellentiorem Bonitatis
gradum ire iussus es. Nec valuit huc
tendentis oblivisci Optimus, Maximus.
Inieras rationem continuandorum stu-
diorū dubiam; certam reddebat Gene-
rosissimus ULFSPARUS. Hunc Regia Sve-
ciæ Majestas Wismariæ; ipse Te filii u-
nici ultro constituit Ephorū. Didice-
ras en, abs formatoribus Tuis formare
Juventutem, Nōras factum jam fermè in
Te ex Mercuriō aurum; quā Ferdinan-
dus III. divinam vocat Metamorphosin.
Diligens ergo, ut doct⁹, vigil eras, veriq;
amator & alieni comōdi promotor, ceu
habet Bononiæ Informatoris Boni Inscri-
ptio. Eo evenit, ut, ubi Ulfsparo Paren-
te extincto Tibi Ephoriæ placeret, ob ra-
tiones nō unas, finis, Collegia indulgen-
ti Jurid. Facultati Ampliss. promptissima
Studioforum frequentia subscriberet.
Dum auribus simul atqve naribus respi-

816M

C 2

rare

rare capram arbitrantur hieroglyphicā,
in eā acutè audientis quærunť imagi-
nem: De cuius veritate ipsi videant.
Minimè autem abs veritate abscesserit,
qui Auditoribus aures naresque ad at-
trahendum velut doctrinæ Spiritum pa-
ratas gerentibus, ipsam docentis prom-
titudinem ad augeri fuerit opinatus.
Plumæ aures, quas Oto tribuunt, plu-
meam quoque linguam gignunt: h. e.
undique dispersam & lentam. Incidit
hæc ponderanti Lex XII. Tabb. SOL
OCCASUS SUPREMA TEMPE-
STAS esto: ipsi tamen Augusto non
adeò observata, ut medias etiam in-
ter faces, ingruente nocte, Sententias
non rarò diceret. Tu vero quò minus
observares, erectæ Tuorum, nunquam
demissæ aures cupierunt. His qui elcen-
tibus Tibi lumina cordis pervidenda,
coronæ prudentum religandæ, diade-
mata

mata Sapientum osculanda, prata sine
floribus permeanda, Maria sine fluctibus
transeunda; verbò Doctores sine loque-
lâ respondentes consulendi fuerunt. Sic
curiosi sacra Themidis indagans seduli-
tate nunquã non idem, eruditionis aug-
mento nunquã non alius, Antistes The-
midis certò declarandus eras. Ut decla-
randus esses certius, Locū Cōmūnem (li-
ceat sic loqui) de Politicorum peregrina-
tione locum mutando comprobasti.
Quibusvis sua regionibus dedit Dator
omniū; eōq; ipso velut ipse ad spectan-
das eas hominem, ipsum quoque Thea-
rū, illicere voluisse videtur. Philavtia est,
quam Sinensium sumæ superbiæ hodiè
adhuc scimus ferè propriam, aliis nolle
nationibus innotescere. Naturam in-
vertere est, Claudiani Senem sequi, qui
à Veronâ proximus, nunquam vidit Ve-
ronam. Postulatilla, ut Nostris inser-

bae

C 3

viamus:

viamus : Inservit suis, qvi aliorum gra-
tiam illis, horum percognitâ satis natu-
ra, conciliat: conciliat, qvi peregrinatur.
Qvinimò dum Erudito, ut forti, patria
omne solum, invènit sæpè peregrina-
tus, qvòd intra lares svtetos per vitam la-
titanti, non nisi felicissimo obtingeret.
Celebrat Noster singularem in Marpur-
gensis Academiæ renovatione Serenif-
simi glor. record. Gvilielmi VI. grati-
am ac Clementiam. Haud celebraret,
nisi Marpurgi subsistens, plura cognitu-
rus suam ibi cognitionem manifestâs-
set. Marpurgum arx in colle emi-
nens commendat, qvam inter atqve
flumen, templum interjacere venu-
stum legimus. Unde Scriptoribus
qvoddam quasi *μεισμα*: ad summum ho-
noris templum non dari aditum nisi
per templum virtutis. Abunde id jam-
jam didicerat exercueratqve Noster.

Sed

Sed hoc velut Emblemate denuo incitatus ulterius telam suam pertendit. Flumen illud, per quod ad templum iri solet, vi Medicâ fertur clarum, utpote sanans impetiginem; præstansqve sæpè, quod nec thermæ potuerūt aut lavacra. Stet adsertum suo talo. Nobis sufficiat, celsâsse quidem jamjam in Redekeri mente, quicquid impetiginis ignorantia modo natis, sæpè educatis, adhuc inferit. At ne rediret forte impetuofum malum, ipsum fluminibus immersum Sapientiæ perpetuò habuisse animum. Idcirco à fonte ad rivum quoque descendit, à matre ad filiam Colonâ, Giesensem dico Academiam, degustaturus hac via fontis atq; rivi matris atq; filiæ s. Consensum s. Dissensum. Nec diu in hoc opere laborandū erat ei, qui alterutrius intimiorem habebat notitiam. Proinde Heidelbergam properavit, cujus illustre

Iustre Athenæum communia cum
Gallorum Andegavensi initia agnoscit.
Utinam haud sensisset jacturam Biblio-
thecæ instructissimæ, quam Scaliger
Vaticanâ præstantiorem, optimum
Germaniæ literatæ thesaurum, Argen-
toratensium quondam Theologorum
decus, nuncupavit! Dixerim fermè fato
fieri, quod Heidelbergæ deplorans fata
Argentoratum delatus sim. Nam huc
& Nostrum fata detulerunt, ut, qui
non pauca hæctenus agendo, quieverat
quasi, quod sibi potissimum egisset,
aliorum iterum curam in se susciperet.
Recordabimini Auditores, togâ sagôve
Clarissimorum Filios Redeckero antid.
hac concreditos. Nunc ipsis Principi-
bus, ipsi Illustrissimi Comitis Nassovici
Saræpontani Filio Principi Dn. LUDO-
VICO FRIDERICO ut præficeretur, favore
excellentissimi Taboris effectum est.

Debe-

Debebat in Regum consilia Principum
quæ arcana olim admitti. Ut talia avidi⁹
introspeceret, prius Adolescentia quæ-
dam Principis ipso Magistro juvenesce-
re voluit, & arcana ne dominantis virili
ætati forent arcana prænoscere. De Ar-
gentorato, cum exurgeret ibi ac cresce-
ret indies Schola, adfirmatum, haud
ullam in orbe Christiano gentem esse,
ad quam non aliquis illius fructus perve-
nerit. Venerare hinc fructus Redekero
obortos: admirare in Saræpontanum
devolutos. Coeperunt Argentorati,
continuati sunt per aulas, probati sunt
per ablegationem in Sveciam. Quod e-
nim magna pars orationis nostræ est,
primis tamen vix labiis aliquantum
attingi potest, Bonitatem his studiis, his
itineribus acquisitam, per varia quo-
modo negotia atque officia diffuderit
Noster, tempus poscit, ut videamus.

D

Sunt,

Sunt, qui ad alios mittuntur, venarum
instar, quæ pro suo habitu occultam sa-
lutis aut morbi vim inspirant in patriam.
Qui se potius quam Dominum fidemque
respiciunt, rem patriæ, dignitatem, con-
silia aut silendo, aut annuendo pan-
dunt. Turbulenti impetu animi hinc
asperius obloquendo, illinc renuncian-
do deteriora, superfluas primum turbas,
in necessarias dein convertunt: æquali-
bus ingenii vigor accedat, & fraudum
quæ parari solent, conscientia necesse
est. Hanc enim Meleander Barclaji Le-
gatorum suppeditat ideam. Timonidi
parem h. e. Meleandri postulatis non
imparem eventus testatus esset Nostrum,
nisi ferrent secum quævis ardua ple-
rumque aliquid impedimentorum. Es-
to vel viarum Saltim obstacula se exere-
re, vel, quod majus est, minus favere
valetudinem. Vias plane in vias ituro in

3118

G

Sveci-

Sveciam Redekero pestis Daniam affli-
gens reddiderat: Pests, cujus terribile
nomen, neq; ab eo sine horrore nomi-
nandum, quem fugâ jussit saluti consu-
lere. Des bone DEUS, ut non tantum
fugientes non seqvatur, sed & à nostris
regrediatur prorsum limitibus ad Chri-
stiani nominis hostes, unde veluti nexu
qvôdam satis latè videtur progressa! Li-
bera penitus ut Electoralem DRESDAM,
ita LIPSIAM quoque meam, ne vel metus
saltim benignum hoc Asylum ROSTO-
CHIUM amplius perterrefaciat. Pests
remoram infelix comitabatur febris; ut
nullum comitibus destituitur malum.
Sed quid malum dico? Dulcamarum e-
rat. Ingrata erat sapore primo; propen-
sa interim cujusvis inseqventis dulce-
dinis scaturigo. Revocavit abiturum
DEUS per febrim istam, ut Rostochium
revocaretur sine febre eò citius: Reti-

nuit in aula Illustrissimi Comitis de RAN-
ZAU Holsatiæ splendoris, ut in aula reti-
neretur Meclenburgica eò splendidius.
Imposuit tamen iterum breve intersti-
tium Argentina, tentatum ante Rede-
kerum nunc coronatura. Disputabat
ibi de GRATIA gratiosissimus, qvo gratiã
omnium, Bonus, Bono publico datus,
iplô ad summos Titulos parante aditum
Titulo, mereretur. Ita Doctoribus adscri-
ptum vidit Gallia: vidit; & ab exteris a-
liàs culta, exterum hunc, cujus virtutes
deprehendebat excultissimas, coluit:
Excepit Batavia, & ferè invidit Germa-
niæ tantum pignus, qvo ipsa orbis Com-
pendium, intra se præstantius haud ha-
bebat. Vestro nutui paruit Præsides Ur-
bis Amplissimi, promptusq; comparuit.
Abs Vobis stationis hîc fixæ fundamina
nactus est, stata Vestrorum Juriũ funda-
mina Potentissimo coram Daniæ REGE

vice-

viceversa fixurus. Maeste Viri Præsentiâ,
Rostochium! Tibi, velut Patriæ; Tuis,
velut civibus, Parentibus, Fratribus se
reddidit; virtutē peregrè nitentem tan-
quam domesticum decus sacravit. Ma-
este toro Viri & foro. Forum pandebat
fori cultoribus: in torum eligebat, tori
futurum tutamen ex nobilissimâ SCHÜT-
ZIORUM prosapia MARGARETAM. Extra
hanc quærere Redekerum, erat exime-
re è conchâ Margaretas, quibus spoliata
illa splendere desinit. Sine artificio pul-
chrâ sine artificio amabat, i. e. ultroneo
affectu complectebatur, atq; explebat
ipsa quod de Matre sua Margaretâ The-
saurus prædicat, eam multiplici sobolis
fœcunditate, Margaritis fuisse, quæ unâ
pariunt, feliciorum. Duas quippe da-
bat Filias, unum Filium, HENRICUM RU-
DOLPHUM. Illas mors sustulit, & alteram
quidem Sophiam cum iustitiâ ingressa an-

ls

D 3

num

num esset, inter ipsos Patris amplexus.
Hunc verò Parisiis adhuc format Gallia,
ut Gallicæ prudentiæ exemplar in Filio
superstite relinqvat Pater. Sed quorsum
me amor Redekeri, quo SCHÜZIIÆ suæ
deditus vivebat, abripuit, ut extra eum
quæri ipsum non posse affirmârim? Ace-
to liquefieri Margaritas pomposa Cleo-
patræ Caligulæve convivia docuerunt.
Nostram infelix eheu! partus infirmavit,
absorpsit. Ita lætitiæ Redekerianæ splen-
dor in atram conversus est tristitiæ;
vix imminutâ dein delectu, mox auctâ
decessu KOHLBLADIÆ, quæ damnû prius
refartura, jactura sua geminabat. Istæ
sunt fatorû vices, ut publicè quos subin-
de felices conspicamur, sine privatis ra-
rò sint acerbitatibus. At, & istud est non
adeò cuivis ponderatum solatii genus:
Occupari curis publicis, ne locum inve-
niant angores domestici; promoveri
ad

ad honoris apicem in quo lugere s. alienum s. intempestivum. Fecerat Deus Nostrum bis Viduū. Ne viduæ vitæ meminisset, extra Rostochiū agendi ansam nunc civitatis ratio nunc Serenissimorū PRINCIPUM Pacificatio suppeditârunt. Orbârat eum liberis Patrum maximus. Ne præsens desiderare posset, ad circularia Comitia, Consilia Regia & Ducalia mens convertenda fuit. Aut si domi manere eū alia cuperent, talia extitere, ut nullum relinquerent affectibus locum; seu octies administratum generatim s. speciatim per tria non interrupta semestria RECTORATUM spectem⁹. Tandem, quidquid hic amissum est, ELISABETHA HOPPIA, concordissima Coniux, proh dolor! nunc vidua, compenlâset blanditiis suis; modò foecunditatis spē, Nata, non nata, in partu mortua ne intercepisset. Obtinuit rursus solandi

mos

mos divinus. Quem enim ex SCHNOBELII Præceptoris Successore venerando Seni RHANIO celeberrimoque dein LAURENBERGIO substituerat, quem in Ecclesiasticis æque ac Politicis consulu erat sapius, denique Intimum sibi vult Consiliarium Serenissimus Princeps ac Dominus, Dominus CHRISTIANUS LUDOVICUS. Inter Familiares & Socios Alexandri Severi refert Lampridius Catilium Severum, omnium doctissimum; Ælium Serenianum omnium sanctissimum: Quintilium Marcellum, quò meliorem ne historiae quidem continebant. In Redekero hæc Consiliariorum ornamenta, doctrinam, sanctitatem, prudentiam, excellentius concurrisse si adseruero, Vestrum neminem non invenero adplaudentem. Sciebat ille, quid Tacito Imperatori acclamaverit Senatus:

20m

Qvis

Quis melius, quàm literatus imperat?
Non ignorabat: ultra hominem prove-
here quæ solam probitatem posse.
Perspiciebat, anchoram Statuum Pru-
dentiam esse; acum nauticam Principis.
Ne fortè deficeret harum alterutra vir-
tus, ne ipsa exspiraret gubernationis ani-
ma, conatu omni annisus: & heu! anni-
fusus est! Vidistis tot bona, abstàm Bono,
sed vidistis! Nil mortale hæcenus; nunc
mortem ipsam percipietis. Hæreo hîc;
fari vix possum. Ô Tàm inopinatò ex
bonis præsentissimis in eorum absen-
tiam deducor. Date veniam paulò si-
lenti. Vos, quorum cantu atq; sono, an-
tequam loquerer, commotus fuit hic
animus; succurrite bonis per totum
orationis cursum adsveto, si ut B O-
NUM publico Bono ereptum lugere
possit.

*Caneba-
tur.*

Fecistis satis vestro muneri. Quid

E

ego?

ego? REDEKERUS mortuus est. In sperato
mortuus est. Datore vitæ in mun-
dum veniente mortuus est. Vix plu-
ra quæo. Redekerus. O Magnum
Nomen! Præstet nobis, quod in deli-
neando olim cive bono, Catonis. Qui
bonus, Redekerus, aut Redekeri æmu-
lus esto! Mortuus est Redekerus; per-
eam, inquit, dum luceam. In sperato
mortuus est: Ignis, quod clarior fulsit,
citius extinctus. Christo nascente
mortuus est: certo omine, quod à
DEO commodatus, ad DEUM, redi-
erit. Scorbutus adfectus in corpore,
qui nihil Scorbutici ferre in negotiis
poterat; intensissimo frigori, fervidis-
simus in agendis succubuit. Timidius
hæc omnia cogitamus, quæm Tu gessisti,
Beatissime. Magna nobis, Tibi exigua.
Placidum semper vultum fortuna ob-
vertisti

vertisti: magno animo mortis prodromos, morbos excepisti: quæ aliò ipsam aggredere mortem. Vita tua omnibus optata ac utilis, molesta nulli. Manebat ergo Te non dissimilis vitæ exitus. At verò, non tam Tibi, quam nobis intererat, ut salvus esses: nullo Tuo, maximò nostro damnò mortuus es. SERENISSIMI PRINCIPIS luctum splendidissimi testata pridè est Legati præsentia. Utriusque Reipubl. dolorè demonstrant Proceres utrinq; congregati. Omniù Academia civium turbatos vultus, quorsum se vertunt, oculi observant. Quid? quod videoretiam mihi Viduã audire, non præsentem licet, verbis abs Maria Sabauda mutuò sumtis adq; suum accommodatis statum plangere:

Heu, quanta infelicitas fuisse felicem?

E 2

HEN-

**HENRICI RUDOLPHI
REDEKERI,
JCTI Magni,**

Et filiolæ
ante quadriennium creptæ,
nullius pignoris reliqui,
Uxor & Mater hic desolata,

**ELISABETHA HOP-
PIA,**

Hamburgi nata,
Amore olim concors,
nunc excors dolore,
Carum utriusq; in utroq; corpore Cor
suo receptaculo detulit,
Et vivens intulit suum.
Tria igitur hic corda sita,
duo tantum videnda, imò unicum.

Et

Et quanquam longè absit Filius Pa-
tris morte afflictissimus, ineluctabili
tamen jacturæ vix superstitem quin se
fateatur, quis dubitet? Votum Filii cu-
jusdam Chytræus ex Epitaphio Neapo-
litano notavit hoc:

Si marmoream licuisset sumere for-
mam,

Te natus tegeret non alio lapide.

Teget, imò potius reteget & vultu &
virtutibus Patrem, luctu nunc tectus
REDEKERUS FILIUS. Utinam utrumque
detectum terris reliquisset cœlum!
Ita precamur omnes unanimi ore; ad
preces alias instigamur, verba ubi per-
pendimus, quæ in Bibliis Redekerianis
notata præ aliis ac signata sunt: Ante
adventum ipsius mali recipitur justus;
ingreditur pacem & requiescit in cubi-
libus

libus suis, quisquis ambulat in æquitate. Quiescant ossa molliter, quibus urbs regioqve quietis partem non minimam debent! Pacis sentiat fructus anima, pacis læpè datrix atqve conservatrix! Sed absit omen! Subtrahitur infortunio justus. Subsistat in hoc infortunium nostrū, quod fortunatis Redekeri curis imposterum carendum nobis sit. Ceterum floreat SERENISSIMUS PRINCEPS CHRISTIANUS LUDOVICUS! Quàm utilis fuerit Meclenburgicis ditionibus Redekerus; fruendo abundè patuit; carendo ne pateat. Perstet sub ipsius umbraculo quies atqve salus publica! Credant nihil de Ipso subditi, nisi quod liberi de Parentibus; nihil Ipse de subditis, nisi quod etiam de liberis Parentes. Vigeat ACADEMIA, cum habeat, quos, Deo laus sit, Redekero
similli-

simillimos \   it diu habeat, ro-
gamus; ne plancus facile novoshæc ca-
thedra resonet. Vireat SENATUS URBIS
Amplissimus, subqve tantis CAPITIBUS
fortunatum Rostochium haud videat
mutatam per longa tempora fortunam!
Deriverur in CIVES utriusq; ab utroqve
Magistratu felicitas. Succrescat JU-
VENTUS STUDIOSA, ut Redekeros ex
Redekeris, bonos ex bonis arctissima
catena suggerat. Ita cedent benè o-
mnia, ita bonis bonum erit, venerabili-
ter recordari Bonorum amissorum.
Qvod de Redekero promisit sibi Tua,
RECTOR MAGNIFICE, non sine gratiis de-
prædicanda invitatio, cui luctuosi hu-
jus actus splendorem gratissimi, gratiis
tamen ad Vos quoque, Auditores, de-
rivatis, tribuimus. Te SENIOREM Fa-
cultatis amplissimæ post Redekerum
videat

videat ætas multa. Affligant tur-
bæ ! Sic Bonum Bonoqve publico e-
reptum in TE non tam restitutum,
quam conservatum amplectemur.

Tu vero, beatissime Redekere, habe
hoc Lapidi Tuo monumentum, quod
testaturum est luctum eò majorem,
quò incomptius conscriptum est:

* * * * *

Sta, Viator. & lege.

Luge. jacturam. publici.

si. es. pars. publici,

Dole. bona. hic. recondita.

Ne. tibi. forte. quod. avertat. Deus,

Recondita. non. doleant. alii.

Jacet. hic.

VIR. MAGNUS.

Dignus. publicis. lachrumis.

Omnis. cura. Ejus. publicum.

Nemo,

Nemo. qvi. novit. non. luget.
Omnium. enim. luctus. avertit.
Publico. bono. natus.
magis. quam. suo.
Ut. præstantiori. ætate. Senem. sifteret.
Fuit. in. pueritia. Adolefcens.
in. Adolefcencia.
Juvenis.
Id. patriæ. debuit. Osnabrugo.
&. Hannoveræ.
plurima. Rostochio.
Ivit. ad. alios.
ut. aliis. ostenderet.
alibi.
in. Juventute. Viros. esse.
Sicqve. ORACULUM. JURISPRU-
DENTIÆ. evasit.
Quod. admirarentur. Academiæ.
Colerent. Principum. Aula.
Adsciscerent. Magni. conventus.
F Dignum.

Dignum, quo. responderet. diutius.

DIVINA. THEMIS.

Amiffis, duabus, Conjugibus,

Tertiam, hîc. reliquit,

Proq; ea tertiam, substituit. filiolarum.

Ipsè, nunc. heu. successit.

Nomen. ipsi, titulus, sine. pari. titulo.

**HENRICUS. RU-
DOLPHUS. REDE-
KERUS.**

revicturus. in.

FILIO.

**HENRICO. RUDOL-
PHO.**

Viduz. Mœstissimæ,

**ELISABETHÆ. HOP-
PIÆ.**

AGNA-

AGNATIS. COGNATIS.

Bonisqve. omnibus.

Paterna. facie. &. Virtutibus.

solatium. daturō.

Tu. abi.

Et. Rosas. asperge.

Nam. nulli. unquam. adspersit. carduos;

Cogita.

Nec. bonis. mors. parcit.

qv̄i. aliis.

Precare.

Vireant. Boni.

habeatqve. bonum. publicum.

diu.

qvibus. refartam. dicat. Jacturam.

Dixi.

AGNATIS. COGNATIS.

Bonaeve omnibus.

Patris. facie. & Viribus.

solatum. datur.

T. u. abi.

Et. Rolar. alperge.

Nam. nulli. und. alperge. caribus.

**Apud Romanos statuis ceterisque
monumentis addi formula**

solebat.

**POSTERIVIR TUTEM
IMITANTOR!**

ut. habet. ut. habet. ut. habet.

Boxhorn, Institution. Polit. L. 1. c. 9.

p. 173.

Dixi.

